

Publicerad 2008-10-04 09:27 av vonLuthfisk

Glömd undangömd fördömd

Långt inne i ett hörn
där satt en pojke i tårar
Pojken hade suttit där länge
ingen minns vad som hänt

Tårarna rann utefter hans sida
han ropade ut i högan sky
varför skall jag behöva lida
kan inte någon om mig sig börja bry?

Hans föräldrar var av den blinda sort
som inte såg att sonen led
de trodde allt var som vanligt
men så var ju inte fallet

Hans klagoord och ärr på armen
gjorde pappan arg
de förstod inte varför
åh, stackars stackars barn

pappa gömde honom i huset
så ingen skulle se missfostret till son
sonen led mer och mer
började avvika från mänskligheten

Sonen grät i stora kväljningar
slutade andas titt som tätt
pappan fördömde sonen
vilket fruktansvärt sätt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren vonLuthfisk med Poeter.se id #23131 innehar upphovsrätten